

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 9. ledna 2019 v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Šotta a přísedících Daniela Filipa a Miroslava Jonáka

takto:

Obžalovaný

František V., narozený xxx ve Slaném, bytem xxx, t. č. hospitalizován v Psychiatrické nemocnici Bohnice,

je vinen, že

I. v přesně nezjištěné době od 1. 7. 2016 do 9. 7. 2016, v xxx xxx xxx, v ateliéru, který užívá k bydlení, poté, co k němu pod příslibem, že se zúčastní týdenního fotbalového soustředění, přijel na týdenní pobyt pošk. nezl. J.K., nar. xxx, ve dvou případech poté, co nezletilý večer v ložnici ulehl do postele, přilehl k němu a za účelem svého sexuálního vzrušení a uspokojení jej počal osahávat na nahém těle včetně penisu, přičemž se pokoušel proniknout penisem do jeho análního otvoru, což se mu podařilo, a následně opakovaně svůj penis zasouval a vysouval z análního otvoru nezletilého, přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilého vyplývající jednak z vlastní převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority, neboť nezletilý jej znal jako oddílového vedoucího z letního tábora, kterého se pravidelně účastnil, když nezletilý vzhledem ke svému věku a nevyzrálosti nebyl vyspělý tak, aby mohl jeho jednání zcela vyhodnotit včetně závažnosti situace a účinně se bránit, čehož si obžalovaný byl vědom a jeho stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli věděl, že nezletilému je 9 let, tedy dosud nedovršil věku 15 let, přičemž v důsledku shora uvedeného jednání obžalovaného došlo u nezletilého k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy trvající nejméně 3 měsíce a posléze se vrátilší po odhalení činu, tedy k vážné poruše zdraví, jež se projevovala úzkostnou symptomatikou loupání nehtů, vtíravými myšlenkami (flashbacky) a děsivými sny,

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, spáchal takový čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

II. v přesně nezjištěné době, nejméně od 1. 4. 2017 do prosince 2017, v xxx xxx xxx, v ateliéru, který užívá k bydlení, nejméně v šesti případech, kdy k němu přijel na návštěvu pošk. nezl. S. M. M., nar. xxx, kterého trénuje jako trenér ve fotbalovém klubu Xxx, poté, co nezletilý večer usnul v ložnici, přilehl k němu a za účelem svého sexuálního vzrušení a uspokojení jej opakovaně osahával na nahém těle, a to na břichu, zádech, nohou a penisu, prováděl masturbaci penisu nezletilého, a ve dvou případech nezletilému zasouval svůj penis do jeho análního otvoru, a rovněž po nezletilém požadoval při společném sprchování, aby jej nezletilý osahával v rozkroku, což nezletilý odmítl, přičemž při tomto svém úmyslném jednání využil psychické a fyzické bezbrannosti nezletilého vyplývající jednak z vlastní převahy fyzické a psychické, a také z převahy dospělé autority, trenéra, když poškozený vzhledem ke svému věku a nevyzrálosti nebyl vyspělý tak, aby mohl jeho jednání zcela vyhodnotit včetně závažnosti situace a účinně se bránit, čehož si obžalovaný byl vědom a jeho stavu využil k dosažení svého cíle, ačkoli jako jeho trenér a rodinný přítel věděl, že nezletilému je 10 let, tedy dosud nedovršil věku 15 let, přičemž v důsledku shora uvedeného jednání obžalovaného došlo u nezletilého k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy, tedy k vážné poruše zdraví, která se rozvinula koncem roku 2017 a trvala jako vážná porucha zdraví nejméně do června 2018, poškozený kvůli ní musel navštěvovat psychiatra, brát léky, prožíval úzkost, flashbacky, děsivé sny, trpěl pocitem viny, selhání a vyčlenění z rodiny,

tedy

zneužil bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku, spáchal takový čin pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, čin spáchal na dítěti mladším patnácti let a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

III.

1) v přesně nezjištěné době, nejméně od 1. 7. 2016 do října 2017, v xxx xxx xxx, v ateliéru, který užívá k bydlení, poté, co v době konání týdenního fotbalového soustředění u sebe ubytoval pošk. nezl. T. N., nar. xxx, kterého trénuje jako trenér ve fotbalovém klubu Xxx, a to na základě dohody s otcem poškozeného – Vladimírem N., nar. xxx, že po dobu pobytu nezletilého u obžalovaného bude nezletilý pod jeho dozorem, ve dvou případech, když nezletilý večer v ložnici ulehl do postele a usnul, přilehl k němu a stáhnul mu kalhoty od pyžama, což nezletilého probudilo, a následně se za účelem svého sexuálního vzrušení a uspokojení pokusil zasunout svůj penis do análního otvoru nezletilého, což se mu nepodařilo, neboť nezletilý pevně zatáhl svaly na zadku, když poté, co se odkutálel na kraj postele, jej obžalovaný chytil za ruku a přehodil na druhou stranu postele na záda a počal jej přes pyžamové kalhoty osahávat na penisu, a shora uvedeného jednání zanechal na základě žádosti nezletilého, přičemž v tomto jednání pokračoval i při dalších návštěvách nezletilého v ateliéru, když nejméně v 5 případech, když u něj nezletilý se souhlasem svého otce přespával, opakovaně nezletilého osahával a hladil přes oblečení na jeho penisu, při tomto svém úmyslném jednání využil své dospělé autority, neboť nezletilý jej znal jako

svého trenéra, přičemž tohoto jednání se dopouštěl, ačkoliv jako trenérovi mu byl znám věk nezletilého, tedy, že dosud nedovršil věku 15 let,

2) v přesně nezjištěné době od 1. 7. 2016 do 9. 7. 2016, v xxx xxx xxx, v ateliéru, který užívá k bydlení, poté, co k němu pod příslibem, že se zúčastní týdenního fotbalového soustředění, přijel na týdenní pobyt pošk. nezl. L. P., nar. xxx, a to na základě dohody obžalovaného s otcem poškozeného - Františkem P., nar. xxx, že po dobu pobytu nezletilého u obžalovaného bude nezletilý pod jeho dozorem, nejméně v jednom případě poté, co nezletilý večer v ložnici ulehl do postele, přilehl k němu a za účelem svého sexuálního vzrušení a uspokojení nezletilému stáhnul pyžamové kalhoty ke kolenům, když jej současně osahával po těle a následně se pokusil osahávat nezletilého u jeho análního otvoru, což se mu nepodařilo, neboť nezletilý jej odstrčil, a poté, co chtěl telefonicky kontaktovat svého otce, přesvědčil nezletilého, aby tak nečinil, když při tomto svém úmyslném jednání využil své dospělé autority, neboť nezletilý jej znal jako oddílového vedoucího z letního tábora, kterého se pravidelně účastnil, přičemž tohoto jednání se dopustil, ačkoliv jako trenérovi mu byl znám věk poškozeného, tedy, že dosud nedovršil věku 15 let,

tedy

jiným způsobem než souloží pohlavně zneužil dítě mladší patnácti let a takový čin spáchal na dítěti mladším patnácti let svěřeném jeho doзору, zneužívaje jeho závislosti a svého postavení a z něho vyplývající důvěryhodnosti,

čímž spáchal

ad I. zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,

ad II. zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,

ad III. zvláště závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 40 odst. 2 tr. zákoníku **k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku se mu dále ukládá **trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu zaměstnání nebo povolání, jehož součástí je práce s dětmi, včetně jejich vzdělávání, výchovy a péče o ně **na dobu 10 (deseti) roků.**

Podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení sexuologické v ústavní formě.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen nahradit:

poškozenému S. M. M., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení,

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

poškozenému J.K., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení,

poškozenému L. P., nar. xxx, bytem xxx, nemajetkovou újmu v penězích ve výši 80 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškození S. M. M., nar. xxx, bytem xxx, J.K., nar. xxx, bytem xxx, a L. P., nar. xxx, bytem xxx, odkazují se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. **Na základě důkazů provedených v hlavním líčení vzal soud za prokázané,** že obžalovaný v rámci svých pracovních činností přicházel do styku s dětmi. Jako fotbalový trenér znal nezletilé T. N. a S. M., které trénoval. Jako vedoucí na letním táboře znal nezletilé J.K. a L. P., kteří na tábor jezdili. Obžalovaný se znal i s jejich rodiči.

2. V létě 2016 nabídl rodičům nezletilého J.K., aby k němu přijel na týdenní fotbalové soustředění. To se uskutečnilo. Jednu noc, poté co šel nezletilý spát (spal s obžalovaným v posteli), obžalovaný se k němu přitiskl, začal ho osahávat a nakonec s ním provedl anální styk. To se pak ještě jednou opakovalo. Nezletilému bylo v té době pouhých 9 let a nedokázal se nijak účinně bránit. Báł se. Když si v zimě následujícího roku balil věci na hory se školou, nejspíš si vzpomněl na letní tábor a tím pádem na obžalovaného a řekl své mámě, co se stalo. Důsledkem tohoto jednání obžalovaného se u něj rozvinula posttraumatická stresová porucha.

3. Obžalovaný byl také rodinným přítelem M.. Byla to rodina slabších poměrů, která měla hodně dětí. Obžalovaný občas dětem koupil něco na sebe a tímto způsobem jim vypomáhal. Znal se s nimi, protože byl fotbalovým trenérem nezletilého S. M.. Obžalovaný si k sobě začal S. občas brát. S. byl rád, protože utekl od sourozenců, někdo se mu plně věnoval, připravoval mu zábavný program. Takto ho pravidelně navštěvoval od jara 2017 až do prosince téhož roku. Během těchto návštěv pak docházelo k tomu, že po ulehnutí nezletilého večer do postele, obžalovaný ho začal osahávat a dokonce mu prováděl masturbaci penisu. Ve dvou případech s ním provozoval anální pohlavní styk. Nezletilému bylo pouhých deset let, obžalovaný pro něj byl autorita, a tak se nijak nebránil, resp. se bránit nedokázal. Jeho matka se později měla dozvědět, že se ve fotbalovém týmu něco takového dělo, a na dotaz jí S. vše řekl. Do této chvíle si nese následky. Rozvinula se u něj posttraumatická stresová porucha, pravidelně navštěvuje psychiatrii a bere léky.

4. V létě 2016 se obžalovaný dohodl s otcem T. N., kterého trénoval ve fotbale, že si ho k sobě vezme na týdenní fotbalové soustředění. Otec znal obžalovaného několik let, neměl důvod s tím nesouhlasit. V několika případech došlo k tomu, že obžalovaný večer v ložnici osahával nezletilého, stáhnul mu kalhoty a pokusil se svým penisem proniknout do jeho análního otvoru. T. N. se tomu podařilo zabránit tím, že zat'ál svaly na zadku, a obžalovanému se to nepovedlo. Pak ho ale začal osahávat na penisu. Na žádost nezletilého pak přestal. K tomu došlo dvakrát. V dalších případech nezletilý T. N. přespával u obžalovaného jen tak, opět po domluvě s otcem. I tehdy se několikrát stalo, že ho obžalovaný osahával přes oblečení na penisu. T. N. o tom nikomu neřekl, jeho rodiče se to dozvěděli až do vyšetřovatelů.

5. Nezletilý L. P. znal obžalovaného jako vedoucího z letního tábora. Jeho otec žil s matkou nezletilého J.K.. I on se účastnil fotbalového soustředění u obžalovaného. Jednou v noci se stalo, že ho obžalovaný začal osahávat, stáhl mu kalhoty od pyžama a začal ho osahávat kolem análního otvoru. L. P. se tomu vzepřel a vylezl z postele. Chtěl zavolat svému otcí, ale obžalovaný ho přemluvil, aby to nedělal. Co se stalo, řekl otcí až poté, co se dozvěděli o událostech s J.K..

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

6. Obžalovaný se ke všemu plně doznal. Spáchal to, co mu bylo kladeno za vinu, a to z důvodu zjištěné sexuální deviace – homosexuální pedofilie, v jejímž důsledku došlo ke snížení ovládacích schopností a k následnému spáchání trestných činů.

7. **Obžalovaný František V. se tedy k činu v plném rozsahu doznal.** Uvedl, že se to všechno stalo. V případě J.K. a L. P. je to přesně tak, jak vypověděli, a jak je uvedeno v obžalobě. Se S. M. došlo k osahávání asi v šesti případech, k análnímu sexu dvakrát, a s T. N. se pokusil o anální styk dvakrát. Nedokázal ovládnout svoji deviaci. Když si uvědomil svůj problém, měl pocit, že to zvládá, že to není až tak závažné. To své závadné chování si vždy nějak omluvil. V současné době je dobrovolně umístěn v PN Bohnice. Tento pobyt mu pomáhá. Ke svým majetkovým poměrům uvedl, že má ateliérový byt v ulici Xxx, ale je zatížen hypotékou. Nic jiného nevlastní.

8. Stran duševního stavu obžalovaného byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie** PhDr. Jindřiškou Záhorskou a **z odvětví psychiatrie a sexuologie** MUDr. Ladislavem Procházkou.

9. MUDr. Ladislav Procházka uvedl, že obžalovaný je postižen trvalou poruchou sexuální preference (sexuální deviací), která se nazývá homosexuální pedofilie. Jde o poruchu vrozenou, která se projevuje v preferenci nedospělých chlapců. Lidé postižení pedofilií hůře odolávají sexuálnímu puzení. Obžalovaný trpěl touto poruchou v době spáchání trestného činu, jeho rozpoznávací schopnosti byly zachované, avšak ovládací snížené podstatnou měrou, a to pouze vlivem sexuální deviace, ale nebyly vymizelé. Ze sexuologického hlediska hrozí nebezpečí, že obžalovaný se v budoucnu dopustí obdobně sexuálně motivované trestné činnosti, a proto znalec navrhuje uložit ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní. Ambulantní formu považuje za nedostatečnou z hlediska ochrany společnosti, protože obžalovaný o svém problému věděl a stejně ho nedokázal ovládnout. Jeho resocializace je závislá na efektu ochranného sexuologického léčení. Rovněž znalec uvedl, že obžalovaný není osobou primárně dissociální, takže se nepředpokládá, že by se nechal unášet svojí sexuální deviací vzhledem k cizím dětem. V rámci léčení je naděje, že přehodnotí své vnitřní impulsy, touhy a vybuduje si mechanismy, kterými bude čelit sexuálnímu puzení. Ochranné léčení sexuologické v rámci výkonu trestu nefunguje, protože probíhá v restriktivním prostředí a osoba se tak nemůže s problémem vypořádávat v běžných životních podmínkách. Bylo by kontraproduktivní, kdyby obžalovaný vykonával nejprve ústavní ochranné léčení a teprve poté případný nepodmíněný trest odnětí svobody, neboť by se po ochranném léčení nevracel do přirozených podmínek a výkon trestu by mohl výsledky léčení narušit. Z medicínského hlediska by bylo vhodné, aby obžalovaný ihned pokračoval v již započatém léčení.

10. PhDr. Jindřiška Záhorská uvedla, že obžalovanému byla diagnostikována homosexuální pedofilie a pod jejím vlivem se dopustil jednání, které je předmětem jeho stíhání. Vzhledem k tomu, že u něj nebyly zjištěny agresivní či dissociální rysy, byla motivací pouze sexuální deviace. U každého pedofila se tato porucha může projevit v jiném věku a také záleží na dalších okolnostech, např. na tom, zda je ve styku s dětmi apod.

11. **Svědkyne MUDr. Zuzana Řeřichová** vypověděla, že pracuje na sexuologickém oddělení PN Bohnice, kde je hospitalizován obžalovaný. Jeho přístup je bezproblémový. Vliv na úspěšnost léčby má zejména osobnost daného člověka, zda je bez patologie atd. Roli hraje i rodinné zázemí a pracovní návyky. Pokud by u obžalovaného došlo nyní k přerušení léčby (otázka na tuto možnost padla v souvislosti s případným uložením nepodmíněného trestu odnětí svobody), nic zásadního by se vzhledem k ranému stádiu léčby nestalo, i když by bylo vhodnější, aby v léčbě pokračoval kontinuálně.

12. **Poškozený nezletilý J.K.** vypověděl, že když byl u obžalovaného na fotbalovém soustředění, v noci ho pořád objímal. Asi šestou noc, když ležel v posteli, ucítil, jak mu někdo sundává slipy, osahával ho. Pak mu obžalovaný strčil penis do zadku a pohyboval s ním dovnitř a ven. Nebránil se, nemělo to cenu, držel ho pevně, bál se něco udělat. To se pak ještě jednou opakovalo.

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

13. Na poškozeného nezletilého J.K. byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých, dětí a mládeže a dětská psychiatrie, a to znalcem prof. PhDr. Petrem Weissem Ph.D., DSc. a MUDr. Alenou Gayovou. Znalec prof. Weiss přednesl při výslechu závěry společného znaleckého posudku a uvedl, že u poškozeného došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v příčinné souvislosti s prožitými událostmi. Tato porucha se objevila po činu a trvala minimálně 3 měsíce, poté se poškozený na trauma adaptoval. Při odhalení činu došlo k relapsu posttraumatické stresové poruchy se všemi symptomy (úzkostnou symptomatikou loupání nehtů, vtíravými myšlenkami a děsivými sny). Nelze zodpovědět, zda prožité události budou mít v budoucnu vliv. Nezletilý nedokázal vyhodnotit závažnost situace, ani se účinně bránit, na tuto situaci nebyl připraven a vzhledem k tomu a vzhledem k nízkému věku byl bezbranný.

14. **Svědčyně Lucie K.** (matka J.K.) vypověděla, že obžalovaný byl vedoucím na táboře, kam jezdily děti. Když si její syn balil věci na školu v přírodě, vzpomněl si na tábor a přišel jí říct, že ho obžalovaný znásilnil. Říkal, že mu měl strčit pindíka do zadku, prý dvakrát. L. P. (syn jejího přítele) řekl, že ho obžalovaný osahával. Vše se stalo, když u něj byli na fotbalovém soustředění.

15. **Poškozený nezletilý S. M. M.** vypověděl, že u obžalovaného občas přespával. Po nějakém čase docházelo k tomu, že ho obžalovaný v noci osahával. Sahal mu na tělo, včetně penisu. Taky mu ho honil. Říkal mu, ať přestane. On ho vždy poslechl. Jednou byl ve sprše, přišel tam obžalovaný a chtěl, aby mu sahal do rozkorku, ale on to odmítl. Taky mu strkal penis do zadku. To se stalo vícerorát než jednou. Jak často probíhalo osahávání a masturbace, neví. Celkem u něj přespával asi osmnáctkrát, ale neosahával ho pokaždé. Jezdil k němu rád, protože se nemusel starat o sourozence a obžalovaný ho bral třeba do kina, ale ty věci, které mu dělal, mu příjemné nebyly.

16. **Svědčyně Lenka M.** (matka S. M.) uvedla, že s obžalovaným se vídali. Pomáhal jim s dětmi. Poté, co se dozvěděla od manžela, že mělo ve fotbalovém týmu proběhnout něco v sexuálním slova smyslu, dotázala se na to syna. Ten jí potvrdil, že ho měl obžalovaný osahávat, strkat přirození do zadku. Dělo se to prý často, ale ne při každé návštěvě. Od chvíle, kdy se to začalo řešit, není v dobrém psychickém rozpoložení, navštěvují psychiatra a bere léky. Také říkal, že to celé trpěl, protože jim obžalovaný kupoval různé věci a pomáhal jim.

17. Na poškozeného nezletilého S. M. byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých, dětí a mládeže a dětská psychiatrie, a to znalcem prof. PhDr. Petrem Weissem Ph.D., DSc. a MUDr. Alenou Gayovou. Znalec prof. Weiss přednesl při výslechu závěry společného znaleckého posudku a uvedl, že u poškozeného došlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy (F.43.1) v příčinné souvislosti s prožitými událostmi, která omezuje život nezletilého nutností navštěvovat psychiatra, brát léky, prožívat úzkost, flashbacky, děsivé sny. Poškozený trpí pocity viny, selhání a vyčlenění z rodiny. Prognóza duševní poruchy je vzhledem k rodinnému prostředí nepříznivá, předpokládají se trvalé následky. Na psychickém stavu se ve vysoké míře podílí rovněž subdeprivace a hrubé výchovné závady v původní rodině. Poškozený byl z psychiatrického hlediska osobou bezbrannou, nedovedl zcela vyhodnotit závažnost situace ani se účinně bránit. Naopak byl veden až k prostitučnímu chování, kdy dostával dárky za to, že byl zneužíván, což je další faktor, který má vliv na další morální vývoj.

18. **Poškozený nezletilý T. N.** vypověděl, že občas u obžalovaného přespával, byl to jeho fotbalový trenér. V létě 2017 u něj byl týden na fotbalovém soustředění. Jednou v noci ho osahával a chtěl mu strčit penis do zadku, což se mu nepovedlo, protože zaťal svaly na zadku. Snažil se o to asi 3 minuty. Pak ho obžalovaný chytil a převlékl ho na druhou stranu postele. Začal mu sahat na penis.

19. Na poškozeného nezletilého T. N. byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých, dětí a mládeže a dětská psychiatrie, a to znalcem prof. PhDr. Petrem Weissem Ph.D., DSc. a MUDr.

Alenou Gayovou. Znalec prof. Weiss přednesl v hlavním líčení závěry společného znaleckého posudku a uvedl, že u poškozeného nedošlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v příčinné souvislosti s prožitými událostmi. Ty měly jen dočasný vliv a je málo pravděpodobné, že budou mít vliv na jeho další psychický a sexuální vývoj.

20. **Svědčyně Jana T. N. a svědek Vladimír N.** (rodiče T. N.) uvedli, že obžalovaný byl fotbalovým trenérem jejich syna. T. u něj občas přespával. Vše se to dozvěděli až od vyšetřovatelů. S T. se o tom moc nebavili, nechtěl. Od obžalovaného dostali částku 50 000 Kč. Psychické následky u syna nezaznamenali.

21. **Poškozený nezletilý L. P.** vypověděl, že když byl u obžalovaného na fotbalovém soustředění, tak jednu noc nemohl usnout, najednou mu někdo začal sundavat kalhoty od pyžama a osahávat ho u análního otvoru, odhrnul tedy peřinu a obžalovaný ho chytil za ruku, vyvlíkl se mu a chtěl volat tátovi. Nakonec mu po naléhání obžalovaného nevolal. V tu dobu tam s nimi spal i J.K., ale toho to nevzbudilo.

22. Na poškozeného nezletilého L. P. byl také zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, sexuologie dospělých, dětí a mládeže a dětská psychiatrie**, a to znalcem prof. PhDr. Petrem Weissem Ph.D., DSc. a MUDr. Alenou Gayovou. Znalec prof. Weiss přednesl při výslechu závěry společného znaleckého posudku a uvedl, že u poškozeného nedošlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy v příčinné souvislosti s prožitými událostmi a je málo pravděpodobné, že budou mít vliv na jeho další psychický a sexuální vývoj.

23. **Svěděk František P.** (otec L. P.) v podstatě potvrdil to, co vypověděla jeho přítelkyně – svědkyně Lucie K.. L. jim vše potvrdil. Když to vyplulo na povrch, oba kluci byli víc uzavření do sebe.

24. **Svěděk Vladimír D.** vypověděl, že byl na táboře, kde obžalovaný dělal vedoucího. L. P. nebo H. K. mu říkali, že je obžalovaný nějak sexuálně obtěžoval. Jeho další kamarád mu řekl, že byl kdysi u obžalovaného doma a ten mu chtěl strčit penis do zadku, ale on uskočil. To ale obžalovaný ještě nebydlel v bytě v ulici Xxx.

25. **Svědčyně Marta V. a svědek František V.** (rodiče obžalovaného) uvedli, že syna navštěvují v léčebně, o jeho sexuální deviaci nic nevěděli. Na konci roku 2015 mu koupili byt za 2 140 000 Kč. Platí na něj hypotéku, v tuto chvíli je nesplacen 1 000 000 Kč. Jedná se o byt o dispozici 2+kk ateliérového typu v xxx.

26. **Svědčyně Helena K.** vypověděla, že byla vedoucí na táboře, kam jezdil i obžalovaný. Jednou tam kolovala nějaká básnička o tom, že je obžalovaný buzna. Autory měli být L. P. a Vladimír D.. Na dotaz ale řekli, že to byla jen legrace, což potvrdili i ostatní.

27. Ostatní svědci neuvedli k věci nic podstatného.

28. Soud dále provedl dokazování **listinnými důkazy**, z nichž podstatné jsou zejména následující důkazy, resp. skutečnosti z nich vyplývající:

- protokol o zadržení obžalovaného,
- příkaz k domovní prohlídce včetně následného protokolu o jejím provedení s fotodokumentací,
- fotografie chlapců,
- zpráva školy, ze které bylo zjištěno, že J.K. se zhoršil prospěch,
- zprávy ze škol, které navštěvují T. N. a L. P., ze kterých nebylo zjištěno nic podstatného,
- zprávy úřadů o poměrech nezletilých (s negativními poznatky),

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

- zprávy praktických lékařů, ze kterých rovněž nebylo zjištěno nic zásadního,
- zpráva z dětské psychiatrie o nepříznivém psychickém stavu nezletilého S. M. s tím, že se u něj rozvinula posttraumatická stresová porucha,
- výpis z Katastru nemovitostí obsahující údaje o bytě obžalovaného,
- opis RT na obžalovaného (bez záznamu),
- písemné vyjádření znalce RNDr. Vlastimila Klímy o tom, že pedofilní pornografie nalezené v počítači obžalovaného se nacházely ve složce smazaných souborů, takže se mohlo jednat o obsah stažený mimovolně ve chvíli, kdy byly procházeny stránky s takovým nebo i jiným obsahem; ve chvíli, kdy je smazána historie internetového prohlížeče, smažou se i tyto soubory, takže nelze určit, zda byly staženy do počítače vědomě či nevědomě,
- prohlášení obětí (J.K., T. N. a L. P.) o dopadu trestné činnosti na jejich osobu,
- komunikace obhájce obžalovaného o poskytnutí peněžní satisfakce nezletilým poškozeným,
- lékařská zpráva o dobrovolné hospitalizaci obžalovaného v PN Bohnice pro homosexuální pedofilii.

29. Soud podle § 2 odst. 6 tr. řádu hodnotil provedené důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu a učinil následující skutkové závěry:

30. Během hlavního líčení nevyvstaly pochybnosti o průběhu skutkového děje, neboť obžalovaný se k jednání v plném rozsahu doznal. Jeho doznání sice nezabývá soud povinnosti prokázat skutkový stav bez důvodných pochybností, avšak jeho doznání zcela koresponduje s výpověďmi nezletilých poškozených, o jejichž věrohodnosti netřeba pochybovat. Skutek je rovněž opřen i o znalecké posudky, kterými byla jednak zjištěna přítomnost homosexuální pedofilie u obžalovaného, jednak psychické následky nezletilých, zejména J.K. a S. M., kterým se v souvislosti s prožitými událostmi rozvinula posttraumatická stresová porucha. V souladu s obžalobou byl prokázán vztah obžalovaného k nezletilým, období páchaní trestné činnosti včetně toho, jakým způsobem se obžalovaný jednání dopouštěl. Soud však odlišně zjistil skutkový stav stran frekvence sexuálních útoků ze strany obžalovaného.

31. V případě S. M. bylo z jeho výpovědi zjištěno, že k análnímu styku mělo dojít vícrát než jednou (tedy nejméně dvakrát), takže soud vycházel v souladu s doznáním obžalovaného z toho, že bylo bezpečně prokázáno, že k tomu došlo ve dvou případech. Naproti tomu nezletilý nebyl schopen říct, v kolika případech mělo docházet k osahávání, příp. masturbaci. Pouze uvedl, že u obžalovaného přespal asi osmnáctkrát, avšak k osahávání tolikrát nedošlo. Obžalovaný k tomu uvedl, že k osahávání došlo asi v šesti případech. Je možné, že frekvence byla vyšší, avšak to se nepodařilo prokázat a za prokázané lze brát jen tvrzení uvedené obžalovaným, když z logiky věci plyne, že obžalovaný by nedoznával více jednání, než ke kolika opravdu došlo. K análnímu pohlavnímu styku došlo tedy dvakrát, v dalších šesti případech došlo k osahávání.

32. V případě nezletilého T. N. bylo výpovědí obžalovaného zjištěno, že o anální styk se měl neúspěšně pokusit ve dvou případech. Nezletilý uváděl, že k tomu došlo pouze jednou. V tomto případě lze opět vycházet z výpovědi obžalovaného, který by neuváděl nic nad rámec toho, co se skutečně stalo, a na druhou stranu si lze představit, že nezletilý není schopen podat přesný obraz o frekvenci tohoto závažného jednání ze strany obžalovaného. Soud má tedy za prokázané, že obžalovaný se snažil o anální pohlavní styk s nezletilým ve dvou případech.

33. Vzhledem k výpovědi obžalovaného, kterou se k činu zcela doznal a uvedl, že se vše stalo tak, jak je uvedeno v obžalobě, výpovědím nezletilých a s nimi korespondujícím znaleckým posudkům lze uzavřít, že skutkový stav byl prokázán bez jakýchkoli pochybností s tím, že došlo k upřesnění frekvence útoků ze strany obžalovaného vůči S. M. a T. N..

34. **Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného ve vztahu k nezletilým J.K. a S. M. jako zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku,** neboť obžalovaný se zneužitím bezbrannosti chlapců (vzhledem k jejich vzájemnému vztahu, věku a nezralosti) vykonal s nimi mj. anální styk, i když chlapci nedovršili 15 let a v důsledku této události se u nich rozvinula posttraumatická stresová porucha. Ve vztahu k jednotlivým nezletilým bylo jednání obžalovaného hodnoceno jako dva samostatné trestné činy, nikoli jako pokračující trestný čin, neboť absentuje blízká časová souvislost.

35. V případě J.K. bylo prokázáno, že znal obžalovaného jako vedoucího na letním táboře, tedy představoval pro něj dospělou autoritu. Když u něj byl na týdenním fotbalovém soustředění, došlo k tomu, že ho obžalovaný osahával na nahém těle včetně penisu a následně mu zasunul svůj penis do análního otvoru a provozoval s ním anální pohlavní styk, přičemž k tomu došlo ve dvou případech. Obžalovaný byl vůči nezletilému v postavení dospělé autority a nezletilému bylo v té době pouhých 9 let, když nezletilý dle prof. Weisse vykazovalo určitou nezralost a z toho pramenící nemožnost se účinně bránit. Všechny tyto okolnosti vedou k závěru, že nezletilý byl ve stavu bezbranném. Tímto byla naplněna skutková podstata trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku. Obžalovaný svým jednáním naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu znásilnění, a to v odst. 2 písm. a), neboť tento čin spáchal jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, což anální pohlavní styk nepochybně je. Obžalovaný dále naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu trestného činu znásilnění uvedenou v odst. 3 písm. a), neboť jako fotbalový trenér nezletilého věděl, že je mu pouhých 9 let a tedy nedovršil ani vzdáleně 15 let věku. Následkem tohoto jednání se u nezletilého rozvinula posttraumatická stresová porucha, která se dle znaleckého posudku objevila po činu a trvala kolem 3 měsíců. Následně se nezletilý na situaci adaptoval. Jakmile došlo k odhalení činu a jeho prošetřování, posttraumatická stresová porucha se znovu objevila. Jako symptomy znalci uvedli úzkostné loupání nehtů, vtíravé myšlenky a děsivé sny. Ohledně budoucího vývoje se znalci prozatím nedokázali vyjádřit. Tento následek je nepochybně těžkou újmou na zdraví (delší dobu trvající vážnou poruchou zdraví ve smyslu § 122 odst. 1, 2 písm. i) tr. zákoníku), která se u nezletilého objevila v příčinné souvislosti s prožitými událostmi (projednávaným trestným činem obžalovaného), a tím byla naplněna kvalifikovaná skutková podstata uvedená v odst. 3 písm. c) trestného činu znásilnění. Obžalovaný tedy ve vztahu k J.K. spáchal zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku.

36. Téměř totožná je situace ve vztahu k nezletilému S. M.. Obžalovaný byl jeho fotbalovým trenérem, takže byl ve vztahu k němu rovněž v postavení dospělé autority a vzhledem k jeho vazbám k rodině nezletilého byl také rodinným přítelem. S. M. u obžalovaného často přespával. Při těchto návštěvách, ne však vždy, docházelo k tomu, že ho obžalovaný osahával (i na penisu), prováděl mu masturbaci penisu a ve dvou případech mu zasunul penis do análního otvoru a provozoval s ním anální pohlavní styk stejně jako s nezletilým J.K.. V jednom případě po něm požadoval, aby ho nezletilý osahával v rozkroku, což ale odmítl a obžalovaný to respektoval. S. M. pocházel ze sociálně slabší rodiny se čtyřmi dětmi a nedostatkem finančních prostředků a obžalovaný jim v tomto směru vypomáhal. Občas jim koupil něco na sebe a S. si občas bral k sobě domů, vymýšlel mu zábavný program a nezletilý byl rád, že si odpočine od sourozenců a nemusí se o ně starat. Ze znaleckého posudku vyplývá, že poškozený byl především vzhledem ke svému věku z psychiatrického hlediska vůči jednání obžalovaného bezbranný, přičemž k tomuto stavu přispíval i velmi blízký vztah jak poškozeného, tak celé jeho rodiny k obžalovanému, navíc poškozený byl motivován zvláštním zacházením, které (ve spojitosti se sexuálními útoky ze strany obžalovanému) vykazuje až určité rysy prostituce, což uvedl i prof. Weiss. Tímto jednáním obžalovaného došlo k naplnění skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea 2 tr. zákoníku. Tím, že došlo mimo jiné i k análnímu styku, byla naplněna kvalifikovaná

skutková podstata uvedená v odst. 2 písm. a) trestného činu znásilnění, neboť jde o jiný pohlavní styk provedený způsobem, jež je srovnatelný se souloží. Vzhledem k tomu, že byl obžalovaný fotbalovým trenérem nezletilého, věděl, kolik je nezletilému let, a tedy věděl, že mu v rozhodné době bylo pouhých 10 let, a tím naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu uvedenou v odst. 3 písm. a) trestného činu znásilnění. Tímto jednáním se u S. M. rozvinula dle znaleckého posudku a lékařských zpráv posttraumatická stresová porucha. Ta ho omezuje v tom směru, že musí navštěvovat psychiatra, brát léky, prožívat úzkosti, flashbacky a děsivé sny. Trpí pocity viny, selhání a vyčlenění z rodiny. Vzhledem k ne zcela ideálnímu rodinnému prostředí je dle znalců prognóza nepříznivá. Posttraumatická stresová porucha, již poškozený trpí, je těžkou újmou na zdraví, která byla způsobena jednáním obžalovaného, bez něhož by nevznikla, byť se na jejím vzniku a její závažnosti podílely i další skutečnosti. Tím byla jednáním obžalovaného naplněná kvalifikovaná skutková podstata uvedená v odst. 3 písm. c) trestného činu znásilnění.

37. Po právní stránce posoudil soud jednání obžalovaného ve vztahu k nezletilým T. N. a L. P. jako zvlášť závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku, neboť obžalovaný se dohodl s rodiči nezletilých, že u něho budou přespávat v rámci fotbalového soustředění, kdy obžalovaný vůči nim vystupoval jako autorita, které rodiče svěřili chlapce, a obžalovaný hnán svou sexuální deviací nezletilé osahával (i na intimních místech) a pokusil se o anální pohlavní styk. Ani v jednom případě se mu to však nepodařilo, neboť se chlapci vzepřeli, což respektoval. Jednání obžalovaného je v tomto případě posuzováno jako pokračující trestný čin, neboť naplnilo znaky pokračování ve smyslu § 116 tr. zákoníku, když dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem směřujícím k sexuálnímu uspokojení obžalovaného, naplnily skutkovou podstatu téhož trestného činu, byly spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou i souvislostí v předmětu útoku. Obžalovaný pohlavně zneužíval v témže bytě za stejných okolností chlapce, kteří mu byli svěřeni rodiči do týdenní péče. Je zřejmé, že vzhledem ke všem okolnostem případu jsou naplněny potřebné objektivní i subjektivní souvislosti umožňující posoudit jeho jednání jako pokračování v trestném činu (srov. obdobně též R 17/1982-III.)

38. V případě T. N. bylo prokázáno, že obžalovaný se dohodl s otcem nezletilého, že si ho vezme k sobě domů na týdenní fotbalové soustředění. V rámci tohoto pobytu obžalovaný nezletilého opakovaně osahával a ve dvou případech se v noci pokoušel nezletilému zasunout penis do análního otvoru, což se mu nepovedlo, protože nezletilý pevně zat'ál svaly na zadku. Obžalovaný nezletilého chytil za ruku a převalil ho na druhou stranu postele, ale nezletilý T. N. ho požádal, aby přestal, a obžalovaný ho poslechl. Osaháváním a pokusy o zasunutí penisu do análního otvoru obžalovaný naplnil skutkovou podstatu trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, neboť jde o jiný způsob (než souloží) pohlavního zneužití, který provedl na jedenáctiletém chlapci, přičemž samozřejmě věděl, že mu není 15 let, protože byl jeho fotbalovým trenérem. Vzhledem k tomu, že obžalovaný se popsáného jednání dopustil v situaci, kdy mu otec T. N. nezletilého svěřil na týden do péče a nezletilý na něho nahlížel jako na autoritu, protože byl jeho fotbalový trenér, tím pádem v něj měl důvěru a byl na něm závislý, naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu v odst. 2 trestného činu pohlavního zneužití.

39. U L. P. byla situace totožná. L. P. znal obžalovaného jako táborového vedoucího a poté, co se obžalovaný dohodl s jeho rodiči, zúčastnil se nezletilý fotbalového kempu probíhajícího u obžalovaného doma. Jednoho večera obžalovaný začal nezletilého osahávat, přičemž směřoval k análnímu otvoru. V tu chvíli se ale nezletilý vzepřel, odstrčil obžalovaného a chtěl zavolat otcí. Obžalovaný ho přesvědčil, ať to nedělá. Obžalovaný byl jeho táborový vedoucí, a tedy věděl, že nezletilému není 15 let. Tímto jednáním byla naplněna skutková podstata trestného činu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž čin byl proveden jiným způsobem než souloží, za což lze zcela nepochybně považovat osahávání u análního otvoru. I v tomto případě byl poškozený vůči obžalovanému ve vztahu osoby svěřeného jeho doзору a obžalovaný ke svému jednání zneužil závislosti poškozeného a svého postavení a z něho vyplývající

důvěryhodnosti.

40. Jednání obžalovaného bylo tedy posouzeno jako pokračující zvláště závažný zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, 2 tr. zákoníku.

41. Z hlediska **zavinění** soud shledal, že obžalovaný jednal ve všech případech v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákonem (tedy lidskou důstojnost v sexuální oblasti). Pokud jde o těžkou újmu na zdraví, již obžalovaný způsobil poškozeným J.K. a S. M., shledal soud u obžalovaného zavinění ve vztahu k tomuto těžšímu následku ve formě vědomé nedbalosti (§ 16 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku ve spojení s § 17 písm. a) tr. zákoníku), neboť obžalovaný si přinejmenším musel být, a tedy byl vědom, že takto závažným zásahem do sexuální integrity malých chlapců může poškozeným způsobit velmi závažné psychické následky, byť lze i vzhledem k jeho vztahu k chlapcům akceptovat, že spoléhal (nicméně bez přiměřených důvodů), že takové následky nenastanou.

42. Stran ovládacích a rozpoznávacích schopností bylo znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie konstatováno, že v době páčání trestných činů byly schopnosti rozpoznávací plně zachovalé, schopnosti ovládací sníženy měrou podstatnou. Plné zachování rozpoznávacích schopností znamená, že obžalovaný byl schopen rozpoznat a vyhodnotit nesprávnost a nemorálnost svého jednání, avšak v důsledku u něho přítomné homosexuální pedofilie nebyl schopen svoje pudy, které jsou u sexuálních deviantů silnější, ovládnout v plné míře, a proto se trestné činnosti dopustil. Nelze však hovořit o nepřičetnosti, neboť ani jedna složka nebyla zcela vymizelá, avšak jedná se o zmenšenou přičetnost ve smyslu § 27 tr. zákoníku, protože znaleckým zkoumáním bylo zjištěno, že ovládací schopnosti byly sníženy podstatnou měrou.

43. **Při úvaze o druhu a výměře trestu** vycházel soud ze zákonných ustanovení upravujících obecné zásady pro stanovení druhu a výměry trestu (zejména § 39 tr. zákoníku s přihlédnutím k § 38 tr. zákoníku), přičemž se pečlivě zabýval polehčujícími i přitěžujícími okolnostmi (§ 41, § 42 tr. zákoníku).

44. Soud hodnotí jako polehčující okolnost nezávadnou trestní minulost obžalovaného, která vypovídá o tom, že před spácháním trestného činu vedl řádný život. Obžalovaný u hlavního líčení projevil lítost, kterou osobně vyjádřil každému z rodičů nezletilých chlapců i dalším svědkům, a současně se pokusil finančním způsobem kompenzovat následky, když poškozeným byly nabídnuty peněžní částky, které je obžalovaný ochoten dát bez ohledu na případnou povinnost nahradit nemajetkovou újmu. Obžalovaný uváděl, že by mělo být rovněž přihlédnuto k jeho doznání. K tomu soud dodává, že lze vzít v potaz jeho doznání, ale nejedná se o polehčující okolnost ve smyslu § 41 tr. zákoníku, přičemž je nutno konstatovat, že obžalovaný se k činu doznal až ve chvíli, kdy vyšla trestná činnost najevo a byla též do značné míry objasněna. Není tedy zcela pravdou, že obžalovaný od počátku spolupracuje a snaží se svůj stav řešit. Tento postoj obžalovaný jednoznačně zaujal až poté, co byl propuštěn z vazby na svobodu. Na okraj soud dodává, že obžalovaný v přípravném řízení k věci vůbec nevypovídal.

45. Naproti tomu obžalovanému přitěžuje, že se jednání dopustil minimálně s určitým rozmyslem. Nelze sice souhlasit s tvrzením státní zástupkyně, že jednání obžalovaného vykazuje od samého počátku plánovitost, když obžalovaný vykonstruoval příběh o fotbalovém kempu, kterým chtěl pouze maskovat svoje skutečné úmysly, případně že se již s takovými cíly vůbec práci s dětmi začal věnovat. I znalci MUDr. Procházka a PhDr. Záhorská uvedli, že osoby trpící pedofilií často vyhledávají kontakt s dětmi, aniž by si vůbec uvědomovaly, že je děti sexuálně přitahují. Pedofilové více rozumí dětské psychice a jejich přítomnost vyhledávají z jiných než sexuálních důvodů, i když je to samozřejmě motivováno právě pedofilií. V případě obžalovaného se tedy soud kloní k závěru, i vzhledem k tomu, že se práci s dětmi věnoval dlouhodobě bez zjištěných problémů, že obžalovaný neměl původně v souvislosti s fotbalovým kempem úmysl

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Křížková.

děti zneužít. Nicméně pokud se již následně poprvé neovládl a takového jednání se dopustil, přičemž se takto choval i v dalších dnech, když navíc fakticky vytvářel podmínky ke spáchání své trestné činnosti (v noci ležel v posteli vedle spících chlapců a měl možnost přemýšlet o tom, zda bude konat z popudu svého sexuálního puzení či nikoli), a v následující době si opakovaně bral chlapce znovu k sobě domů, a to s vědomím vlastní deviace i toho, že ji již v minulosti nezvládal, tak již jistě nešlo o zcela spontánní činy. Obžalovaný se stále hájil tím, že se snaží se svojí chorobou bojovat, a proto se nechal dobrovolně hospitalizovat v PN Bohnice. Soud dodává, že jeho současný přístup samozřejmě oceňuje, nicméně obžalovaný k němu měl dojít již mnohem dříve a pomoc měl vyhledat nejpozději po prvním incidentu, když již musel vědět, že jeho jednání není v pořádku, nicméně on v tomto jednání po relativně dlouhou dobu pokračoval a jednání se dopouštěl znovu, dokud vše nevyšlo najevo. Obžalovanému přitěžuje i skutečnost, že se dopustil více (konkrétně tří) trestných činů a to vůči celkem 4 poškozených chlapcům. Další přitěžující okolnosti (zejména věk chlapců či jejich závislost) nelze brát v potaz, neboť jsou již obsaženy v kvalifikovaných skutkových podstatách trestných činů, nicméně ve vztahu k nejzávažnějším zločinům znásilnění podle § 185 tr. zákoníku je třeba vzít v úvahu též to, že obžalovaný naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu odst. 3 hned ve dvou variantách (svého jednání se dopustil na dítěti mladším patnácti let a zároveň jím způsobil těžkou újmu na zdraví).

46. Soud musel při úvahách o trestu zohlednit zejména zjištěnou sexuální deviaci – homosexuální pedofiliu, která byla motivem pro spáchání trestných činů. Znalci navrhli uložit ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní a s tímto závěrem se soud naprosto ztotožnil. Soud si je vědom toho, že jde o vrozenou poruchu, za kterou obžalovaný nenese žádnou vinu. Je přínosné, že obžalovaný si svou poruchu zcela uvědomuje a je ochoten se léčit a léčení dát vše, co je v jeho silách. Nicméně nelze nebrat v potaz, že homosexuální pedofilie je velmi nebezpečná pro společnost, a tedy obžalovaný sám je nebezpečný pro společnost. Přítomnost této deviace zapříčinila, že v době spáchání trestných činů byly u obžalovaného podstatně sníženy ovládací schopnosti, nebyly však zcela vymizelé, což znamená, že obžalovaný měl stále možnost volby a vzhledem k tomu, že jeho rozpoznávací schopnosti byly zcela zachovalé, mohl rozpoznat závažnost svého jednání. I tak nedokázal svému sexuálnímu puzení vzdorovat a trestnou činnost páchal dokonce opakovaně. Z těchto důvodů má soud za to, že nepostačuje aplikace § 47 odst. 1 tr. zákoníku, jak navrhovala obhajoba. K upuštění od potrestání za současného uložení ochranného léčení ve smyslu uvedeného ustanovení by bylo možno za splnění dalších podmínek přistoupit snad tehdy, pokud by obžalovaný nedokázal sám sebe ovládnout v jednom případě, uvědomil si svůj problém a vyhledal pomoc, on tak však neučinil, a i přes to, že věděl, že jeho jednání může mít závažné následky na životě chlapců, opakovaně podléhal svému sexuálnímu puzení a trestnou činnost opakovaně páchal. Za těchto okolností má soud za to, že nelze přistoupit k upuštění od potrestání ve smyslu § 47 odst. 1 tr. zákoníku, ale je na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody, a to trest nepodmíněný, neboť vzhledem k závažnosti jednání obžalovaného a jeho následkům by k dosažení účelu trestu nepostačilo uložit pouze trest spojený s podmíněným odkladem.

47. V souvislosti s úvahami o uložení trestu odnětí svobody vzal soud v potaz také již zahájenou léčbu obžalovaného, který dobrovolně nastoupil do PN Bohnice. Znalci MUDr. Procházka, PhDr. Záhorská a svědkyně MUDr. Řeřichová (lékařka sexuologického oddělení PN Bohnice) uvedli, že pro úspěšnost léčby by bylo vhodnější ochranné léčení nepřerušovat, avšak nespátřují zásadní problém v tom, kdyby obžalovaný nastoupil výkon trestu a po jeho odpykání nastoupil ochranné léčení. Naopak problém spatřují v tom, kdyby mělo proběhnout sexuologické léčení a poté měl obžalovaný nastoupit výkon trestu, neboť nepřirozené životní podmínky ve věznici narušují úspěšnost léčby; vyloučen je i souběžný výkon trestu a ochranného léčení. Za těchto okolností soud přistoupil k tomu, že je na místě obžalovanému uložit trest odnětí svobody s tím, že jeho výkonem by neměla být zmařena léčba, ve které bude obžalovaný pokračovat po výkonu trestu odnětí svobody. Soud si je přitom vědom citovaných vyjádření znalce i ošetřující lékařky,

že by z hlediska medicínského bylo ideální, aby obžalovaný v již započaté léčbě pokračoval, nicméně soud nemůže při ukládání trestu zvažovat pouze hledisko medicínské, ale též zásady týkající se ukládání trestu, který musí být přiměřený povaze a závažnosti spáchaného trestného činu i poměrům pachatele.

48. Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest odnětí svobody podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť spáchal tři trestné činy. Zákonná trestní sazba stanovená § 185 odst. 3 tr. zákoníku je dána rozmezím od pěti do dvanácti let. Po zvážení všech podstatných okolností, jak byly projednány výše, by soud ukládal trest obžalovanému, zejména vzhledem k projevené lítosti, snaze zmírnit způsobené následky, léčit se a předcházet v budoucnu nezvladatelným situacím, ve spodní polovině zákonné trestní sazby. Obžalovaný však jednal ve stavu zmenšené přičetnosti podle § 27 tr. zákoníku, když jeho ovládací schopnosti byly dle znalců podstatně sníženy, takže soud přistoupil k aplikaci § 40 odst. 2 tr. zákoníku, neboť má za to, že vzhledem k přítomnosti homosexuální pedofilie, jež způsobila právě snížení ovládacích schopností, je možno dosáhnout nápravy obžalovaného trestem kratšího trvání, samozřejmě za současného uložení ochranného léčení sexuologického ve formě ústavní, u něhož lze předpokládat též trvání v řádu mnoha měsíců či dokonce několika let, během nichž bude osobní svoboda obžalovaného také omezena. Soud proto snížil trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby a uložil mu trest odnětí svobody v délce trvání tří let. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařadil obžalovaného pro výkon tohoto trestu do věznice s ostrahou, neboť vzhledem k výši trestu nebyly splněny podmínky pro jeho zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

49. Obžalovanému bylo rovněž uloženo **ochranné léčení sexuologické ve formě ústavní**. Jak již bylo uvedeno shora, znalci uložení tohoto ochranného léčení doporučili, přičemž ambulantní formu považují vzhledem k nebezpečnosti sexuální deviace za nedostatečnou. Vzhledem ke zjištěné homosexuální pedofilii obžalovaného je nepochybné, že zákonné podmínky pro uložení ochranného léčení byly naplněny, a soud tedy podle § 99 odst. 1, 4 tr. zákoníku ochranné léčení obžalovanému uložil.

50. Obžalovanému byl také uložen trest zákazu činnosti podle § 73 odst. 1 tr. zákoníku. U obžalovaného byla zjištěna homosexuální pedofilie, která se plně projevila po dlouholeté práci obžalovaného s dětmi. Pro společnost i pro obžalovaného samotného je velkým rizikem pohybovat se mezi dětmi, neboť může dojít k silnému sexuálnímu puzení, které má obžalovaný problém ovládnout. Proto soud přistoupil k tomu, že obžalovanému uložil tento trest spočívající v zákazu vykonávat zaměstnání nebo povolání, jehož součástí je práce s dětmi, včetně jejich vzdělávání, výchovy a péče o ně, aby zamezil kontaktu obžalovaného s nedospělými chlapci, když v souvislosti s výkonem takového povolání se obžalovaný trestné činnosti dopustil. Tento trest byl ukládán ve výměře deseti let, tedy na nejdelší možnou dobu, při jejímž stanovení soud přihlédl k trvalosti sexuální deviace, kterou obžalovaný trpí, a závažnosti spáchané trestné činnosti.

51. **Poškození nezletilí S. M. M., nar. xxx, J.K., nar. xxx a L. P., nar. xxx**, se prostřednictvím zmocněnce řádně a včas připojili k trestnímu řízení se svými **nároky na náhradu nemajetkové újmy v penězích**.

52. Poškození nezletilí S. M. a J.K. uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích spočívající v zásahu do přirozených práv člověka, každý ve výši 500 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.

53. Poškozený nezletilý L. P. uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích spočívající rovněž ve způsobené újmě na přirozených právech člověka, a to ve výši 300 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně od právní moci rozsudku do zaplacení.

54. Vzhledem k tomu, že stav nezletilých není prozatím ustálen, nebylo vyčísleno bolestné a snížení společenského uplatnění a byl tedy uplatňován pouze nárok na náhradu za újmu způsobenou zásahem do přirozených práv člověka.

55. Právním podkladem uvedených nároků jsou příslušná ustanovení občanského zákoníku, přičemž v projednávané věci jsou aplikovatelná především tato ustanovení:

56. Podle § 81 odst. 1, 2 občanského zákoníku (dále jen o. z.) *chráněna je osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.*

57. Podle § 2894 odst. 1, 2 o. z. *povinnost nahradit jinému újmu zahrnuje vždy povinnost k náhradě újmy na jmění (škody). Nebyla-li povinnost odčinit jinému nemajetkovou újmu výslovně ujednána, postihuje škůdce, jen stanoví-li to zvlášť zákon. V takových případech se povinnost nahradit nemajetkovou újmu poskytnutím zadostiučnění posoudí obdobně podle ustanovení o povinnosti nahradit škodu.*

58. Podle § 2910 věty první o. z. *škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil.*

59. Podle § 2951 odst. 1 o. z. *škoda se nabrazuje uvedením do předešlého stavu. Není-li to dobře možné, anebo žádá-li to poškozený, hraadí se škoda v penězích.*

60. Podle § 2951 odst. 2 o. z. *se nemajetková újma odčíní přiměřeným zadostiučněním. Zadostiučnění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.*

61. Podle § 2956 o. z. *vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanovením první části občanského zákoníku, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčíní i způsobené duševní útrapy.*

62. Podle § 2957 o. z. *způsob a výše přiměřeného zadostiučnění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pobuřky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.*

63. Jednání obžalovaného vůči nezletilým představuje nepochybné zaviněné porušení zákona, jímž obžalovaný zasáhl do absolutního práva nezletilých, konkrétně do jejich osobnosti, především do jejich důstojnosti, soukromí a tělesné i psychické integrity; obžalovaný má tedy podle § 2910 o. z. povinnost nahradit nezletilým, co tímto zásahem způsobil.

64. Při stanovení přiměřené výše náhrady nemajetkové újmy v penězích vzal soud především v úvahu, že prokázaný protiprávní zásah do osobnosti všech nezletilých byl velmi závažný. Obžalovaný svým jednáním zasáhl do nejtímnější sféry života a osobnosti nezletilých a velmi výrazně negativně poznamenal jejich zdravý morální a rozumový vývoj. V souladu s výslovným ustanovením § 2957 o. z. vzal soud v úvahu, že obžalovaný poškozeným vážnou újmu na jejich právech způsobil úmyslně a že zneužil jejich závislost na své osobě. Velmi podstatnou skutečností je též to, že se obžalovaný dopouštěl neoprávněných zásahů do osobnostní sféry nezletilého S. M. a J.K. opakovaně, což závažnost zásahu též výrazně zvyšuje.

65. Uplatněné nároky nezletilých poškozených S. M. a J.K. na náhradu nemajetkové újmy spojené s újmou na přirozených právech člověka, ke které došlo v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností, byly podloženy znaleckými posudky o duševním stavu nezletilých, v případě nezletilého S. M. také lékařskou zprávou z dětské psychiatrie, kam pravidelně dochází. Oba chlapci se stali ve velmi nízkém věku (9 a 10 let) sexuálními objekty, kdy na nich byl mj. proveden anální pohlavní styk. Zásah do důstojnosti nezletilých byl tímto činem enormní. Jak bylo uvedeno ve znaleckých posudcích, nezletilí se vzhledem ke svému věku a nezralosti nedokázali účinně bránit. Na obou nezletilých to zanechalo výrazné stopy spočívající v tom, že nejsou schopni vést plnohodnotný život, neboť jsou limitováni prožitými událostmi, které

způsobily různé vtíravé myšlenky, děsivé sny apod. Nezletilý S. M. je dokonce v péči psychiatra. Důsledkem tohoto jednání si mohou nést i trvalé následky.

66. Z uvedených důvodů proto soud rozhodl o povinnosti obžalovaného nahradit oběma nezletilým nemajetkovou újmu v penězích v částce 300 000 Kč, kterou považuje za přiměřenou všem popsáním okolnostem. Ve zbytku svých nároků byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

67. Rovněž při posouzení nároku uplatněného nezletilým L.m P. přihlédl soud ke znaleckému posudku týkajícímu se jeho duševního zdraví. V jeho případě došlo přeci jen k zásahu relativně méně závažnému, neboť nezletilý byl schopen se bránit a vyslovit nesouhlas s jednáním obžalovaného, a protože obžalovaný přes jeho slovní a fyzický odpor nepokračoval v obtěžujícím jednání, nedošlo k takovému zásahu jako u S. M. a J.K.e. I tak byl samozřejmě zasažen v intimní oblasti, avšak menší závažnost musela být zohledněna při stanovení výše náhrady nemajetkové újmy.

68. Soud proto považuje za přiměřenou náhradu nemajetkové újmy ve výši 80 000 Kč. Ve zbytku svého nároku byl nezletilý L. P. odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních.

69. Přiznané částky přitom, s přihlédnutím ke všem okolnostem případu a poměrům obžalovaného, rozhodně nejsou v rozporu s požadavkem spravedlivé únosnosti přiznané náhrady.

70. Pokud jde o úroky z prodlení, jedná se o nárok, u něhož nebylo stranami ujednáno, kdy má dlužník dluh splnit, a dlužník je tedy povinen plnit bez zbytečného odkladu poté, co věřitel plnění požadoval (§ 1958 odst. 2 o. z.), k čemuž došlo při prvním hlavním líčení dne 13. 12. 2018. Pakliže poškození požadují přiznání úroku z prodlení od právní moci rozsudku, je soud tímto návrhem (ve smyslu jeho nepřekročitelnosti) vázán a neshledal žádný důvod mu nevyhovět. Výše zákonného úroku z prodlení vyplývá z § 2 nařízení vlády č. 351/2013 Sb., vydaného na základě zmocňovacího ustanovení § 1970 o. z., tedy odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení (konkrétně tedy sazby stanovené pro 1. 7. 2018), zvýšené o 8 procentních bodů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 (osmi) dnů od doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve výše uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Byl-li obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a současně byl poškozenému přiznán, byť částečně, nárok na náhradu majetkové škody, nebo nemajetkové újmy v penězích, nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat zdejší soud, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody.

Praha 9. ledna 2019

Mgr. Jan Šott v. r.
předseda senátu